

กรณีศึกษา

ผู้ป่วยชื่อ ฝ่าย (นามสมมุติ) อายุ 20 ปี มาโรงพยาบาลด้วยสาเหตุมารดากรีดข้อมือ นักสังคมสงเคราะห์มีการให้คำปรึกษารอบครัว ปรากฏว่ามารดามีอาการป่วยทางจิต คุณคามผู้ป่วยตลอดระยะเวลาที่รับการรักษา ส่วนผู้ป่วยก็มีอาการตัวสั่น หวาดผวากลัวมารดาจะทำร้าย ไม่กล้าอยู่ตามลำพังกับมารดา จึงได้มีการติดตามบิดามาเพื่อรับผู้ป่วยกลับบ้าน ซึ่งในระหว่างที่ให้คำปรึกษามารดาคลุ้มคลั่ง มีอารมณ์ฉุนเฉียวง่าย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ มารดาจึงทำร้ายร่างกายนักสังคมสงเคราะห์ และพยายามจะนำผู้ป่วยกลับบ้าน

เมื่อเห็นว่าไม่มีความปลอดภัยทั้งตัวผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ จึงประสานงานกับทีมแพทย์และพยาบาล ห้องอุบัติเหตุ-ฉุกเฉินเพื่อรับผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาลต่อไป จนกว่าญาติจะมารับ ส่วนมารดามีการประสานงานร.พ. สมเด็จพระเทพฯ เพื่อรับมารดาเข้ารักษา และให้สน.วัดพระยาไกรเป็นผู้นำส่ง เนื่องจากมารดาไม่ได้เป็นผู้ป่วยของโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

- ไม่สามารถให้คำปรึกษามารดาของผู้ป่วยได้ เนื่องจากเป็นผู้ป่วยจิตเวช ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ทำให้ทำร้ายร่างกายร่างกายนักสังคมสงเคราะห์
- การให้คำปรึกษาอยู่ภายในห้องมิดชิด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่สามารถเข้ามาระงับเหตุได้ทันทั่วทั้งที่
- เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ประจำอยู่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ไม่ให้ความร่วมมือในการระงับเหตุเบื้องต้น
- ไม่มีบุคลากรให้การดูแลผู้ป่วยจิตเวช นอกเวลาราชการ

แนวทางแก้ไขปัญหา

1. ประชุมทีมผู้ปฏิบัติงานเพื่อร่วมหาแนวทางด้านความปลอดภัยในการทำงาน
2. ประชุมคณะกรรมการศูนย์พิทักษ์เพื่อรับทราบปัญหาและ กำหนดแนวทางด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ประเด็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. การดูแลญาติผู้ป่วยที่มีอาการทางจิต โดยมีแพทย์และพยาบาลให้การรักษาจนกว่าจะสงบลง จึงส่งพบนักสังคมสงเคราะห์ โดยมีพยาบาลอยู่ด้วยขณะให้คำปรึกษา ถ้าเห็นว่าไม่ปลอดภัยประสานกับ โรงพยาบาลทางจิตเพื่อส่งต่อ
2. การดูแลผู้ป่วยที่ถูกทำร้ายโดยแพทย์และพยาบาลรับผู้ป่วยไว้ในความดูแลภายในโรงพยาบาลจนกว่าผู้ป่วยจะปลอดภัย และมีการติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง

